

Sygn. akt: I C 433/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2020 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. z siedzibą w W.

przeciwko G. P., M. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych G. P. i M. P. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank S. A. z siedzibą w W. kwotę 72.565,76 zł (siedemdziesiąt dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt pięć złotych i siedemdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 68.521,84 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy pięćset dwadzieścia jeden złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) za okres od dnia 26.10.2019 r. do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie liczonymi do kwoty 1.471,79 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt jeden złotych i siedemdziesiąt dziewięć groszy) za okres od dnia 30.10.2019 r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2.572,13 zł (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt dwa złote i trzynaście groszy) za okres od dnia 30.10.2019 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych G. P. i M. P. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank S. A. z siedzibą w W. kwotę 929,92 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 433/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 30 października 2019 roku przeciwko M. i G. P. żądając zasądzenia solidarnie od pozwanych na jego rzecz kwot:

- 68 521,84 zł. wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 26 października 2019 roku do dnia zapłaty,

- 1 471,79 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnieni od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 2 572,13 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnieni od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

oraz zwrotu kosztów sądowych w wysokości 908 zł., które to żądanie zostało uzupełnione w piśmie z dnia 29 kwietnia 2020 roku o kwoty 17 zł. tytułem opłaty za udzielone pełnomocnictwo i 4,92 zł. tytułem opłat notarialnych uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do akt niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu żądania wskazał, iż dochodzona pozwem wierzytelność powstała w związku z udzieleniem pozwanym w dniu 22 lipca 2016 roku kredytu przez wierzyciela na podstawie umowy zawartej na piśmie o nr (...). W okresie od dnia zawarcia umowy kredytu pozwani nie wywiązali się z postanowień umowy tj. nie dokonywali spłat w wysokości i terminach określonych w umowie, dokonali jedynie spłaty części wymagalnego zobowiązania wpłacając łącznie kwotę 40 835,07 zł. W związku z niewykonaniem przez pozwanym postanowień umowy wezwano ich na piśmie w dniu 05 kwietnia 2019 roku do zapłaty zaległości pod rygorem wypowiedzenia umowy. W związku z nieuregulowaniem zaległości w terminie pismem z dnia 28 maja 2019 roku przesłano pozwanym oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

W związku z nie dokonaniem przez pozwanym spłaty zaległości powód skierował do pozwanym ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym domagał się kwoty 68 521, 84 zł tytułem należności kapitałowej, kwoty 1471,79 zł tytułem odsetek umownych i kwoty 147,22 zł tytułem odsetek umownych za opóźnienie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 19 grudnia 2019 roku w sprawie sygn. akt VI Nc-e 2098426/19 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanym solidarną zapłatę na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty wraz z kosztami procesu.

Pozwani M. i G. P. wnieśli sprzeciwy od powyższego nakazu, zaskarżając powyższy nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa, a jednocześnie zastrzegli sobie prawo do dalszych twierdzeń po otrzymaniu dokumentacji.

Sąd ustalił co następuje :

Dnia 22 lipca 2016 roku M. i G. P. zawarli z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu nr (...). Zgodnie z umową kredytodawca udzielił pozwanym pożyczki gotówkowej w kwocie 65 000 zł. na okres 96 miesięcy. Oprocentowanie kredytu ustalono na 8,95 %. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorców została ustalona na 126 173,22 zł , na co składały się : całkowita kwota kredytu 65 000 zł , całkowity koszt kredytu złożony z odsetek naliczonych za cały okres obowiązywania umowy w kwocie 36 270,04 zł., prowizji bankowej w kwocie 19 508,98 zł. oraz składki ubezpieczeniowej w wysokości 5394,20 zł. Pozwani zobowiązani byli do spłaty całkowitej kwoty do zapłaty w 96 miesięcznych równych ratach płatnych w wysokości 1314,77 zł. (pierwsza rata wyrównawcza w wysokości 1270,07 zł.) płatnych w terminie do dnia 20 każdego miesiąca począwszy od dnia 20 sierpnia 2016 roku.

Zgodnie z umową w przypadku opóźnienia kredytobiorcy w zapłacie pełnej raty co najmniej za jeden okres płatności, po wcześniejszym wezwaniu do zapłaty zaległości w terminie 14 dni, bank uprawniony był do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia (§ 9 ust. 1 umowy).

(dowód : umowa pożyczki (...))

Wobec powstania zaległości w wysokości 3 938,45 zł. pozwani pismami z dnia 05 kwietnia 2019 roku zostali wezwani do zapłaty zaległości pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wobec nieuregulowania zaległości pismami z dnia 28 maja 2019 roku kredytodawca złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu zostały pozwanym doręczone w dniu 04 czerwca 2019 roku.

(dowody : wezwania do zapłaty k. 30 i 33, wypowiedzenia umowy kredytu k. 37 i 39, zwrotne potwierdzenia odbioru k. 38 i 40).

Pozwani dokonali spłaty kredytu w łącznej kwocie 40 835,07 zł. Wysokość zaległości pozwanej z tytułu umowy kredytu wynosi 72 565,76 zł, z czego kwota 68 521,84 zł. stanowi niespłaconą kwotę kredytu, kwota 1471,79 zł odsetki umowne w wysokości 8,95 % i odsetki za opóźnienie w spłacie kapitału w wysokości 14% za okres od 21 stycznia 2019 roku do 25 października 2019 roku w łącznej kwocie 2572,13 zł.

(dowód : wyciąg z ksiąg k. 22, zestawienie należności i wpłat k. 23- 25).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwani w złożonych sprzeciwach od nakazu zapłaty (oba jednobrzmiące) kwestionowali dochodzone roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa. Na poparcie swoich twierdzeń nie przedstawili jednak żadnych dowodów, ani nawet konkretnych twierdzeń, czy okoliczności. Zgodnie z zapowiedzą miało to nastąpić po otrzymaniu oryginału pozwu wraz z załącznikami. Taka okoliczność jednak nie nastąpiła. Stąd też „głosłowne” twierdzenia pozwanych nie mogą stanowić wystarczającego powodu do oddalenia powództwa. W szczególności pozwani nie kwestionowała zawarcia umowy z powodem oraz otrzymania kwoty wynikającej z zawartej umowy. Fakt zawarcia umowy i jej warunki zostały w sposób jednoznaczny potwierdzone przedłożonymi przez powoda dokumentami, których prawdziwość i autentyczność nie była ostatecznie kwestionowana przez pozwanych.

Umowa zawarta przez strony winna być kwalifikowana jako kredyt konsumencki, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Zgodnie z tym przepisem przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego (art. 3 ust. 2 pkt 2). Umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepis przewidują inną szczególną formę (art. 29 ust. 1).

Faktem jest, iż wyciąg z ksiąg bankowych nie ma mocy dokumentu urzędowego. Stosownie do art. 95 ust. 1a Prawa bankowego, moc prawną wyciągu z ksiąg rachunkowych banku nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym, co oznacza, iż nie korzysta on z domniemania zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Jednak w zestawieniu z pozostałą dokumentacją przedłożoną przez powoda tj.: umową kredytu (k. 26-28), zestawieniem należności i spłat (k. 23-25), wezwaniami do zapłaty (k. 30 i 33) wypowiedzeniami umowy (k. 37 i 39) wraz dowodami doręczenia (k. 38 i 40), należy przyjąć, iż przedłożone dowody potwierdzają okoliczności wynikające ze złożonego pozwu. Mając na uwadze, iż przedłożone dokumenty wzajemnie się potwierdzają, Sąd dał im wiarę w zakresie zawarcia przez pozwanych umowy, opóźnień w spłacie, terminów spłaty oraz pozostałej do zapłaty części należności głównej.

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Stosownie do art. 78a tej ustawy, wskazany przepis ma zastosowanie także do umów kredytu i pożyczki pieniężnej zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Analogiczne uregulowanie co do umowy pożyczki zawarte jest w Kodeksie cywilnym, który w art. 720 k.c. stanowi, że pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki, a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzu o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości. Zatem warunkiem skutecznego żądania zwrotu pożyczki jest wykazanie, iż na własność biorącego pożyczkę został przeniesiony przedmiot pożyczki.

W ocenie Sądu, strona powodowa wykazała fakt udzielenia kredytu pozwany i zawarcia na tę okoliczność stosownej umowy. Zastrzeżeń Sądu nie budzi też okoliczność wypowiedzenia umowy i wymagalności roszczenia.

Niekwestionowanym faktem jest również, że pozwani spłacili dotychczas ponad 40 tysięcy złotych z zaciągniętego zobowiązania, co wskazuje jednoznacznie, iż dochodzone roszczenie jest zasadne.

Nie bez znaczenia w sprawie ma też bierna postawa pozwanych w trakcie postępowania sądowego. Co prawda złożyli oni sprzeciwy od wydanego nakazu zapłaty, jednak nie wskazali w nich żadnych okoliczności, które mogłyby przesądzić o ich braku odpowiedzialności za dochodzone kwoty pieniężne. Odbierając natomiast kolejne pisma, czy to od powoda, czy też z Sądu nie ustosunkowali się do twierdzeń kredytodawcy. Nie stawili się również na wyznaczony w tej sprawie termin posiedzenia Sądu.

Mając to na uwadze Sad uwzględnił powództwo w całości.

Roszczenie o zapłatę odsetek znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., obciążając nimi pozwanych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, uwzględniając przy tym wysokość opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17,00 zł), opłaty od pozwu poniesionej przez powoda (908,00 zł) oraz kosztów uwierzytelnienia dokumentów (4,92 zł).